

РЕШЕНИЕ

№ 1898

гр. София, 23.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 23.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **7538** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по Жалба с вх. № Е-12-00-431/14.07.2020 г. от [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п. к. 1407, район „Л.“, [улица], ет. 19, представлявано от К. Г. К., ЕГН: [ЕГН], пълномощник на М. К. К., ЕГН: [ЕГН], в качеството ѝ на Изпълнителен директор, чрез адв. М. С. – адвокат от САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 4, срещу Решение № Ц-27/01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/. Представени са писмени бележки.

В жалбата е изложено становище за нищожност и незаконосъобразност на оспореното решение. Жалбоподателят счита, че последното е издадено при липса на компетентност и при неспазване на установената форма, а в условията на алтернативност излага твърдения за незаконосъобразност в частта по Раздел XIX. т.1.9.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, представлява се от адв. С. с пълномощно по делото. Същата поддържа жалбата, моли да се приеме административната преписка. Моли да се уважи жалбата и да бъде отменено оспорваното решение въз основа на аргументите, посочени в жалбата. Представя списък с разноси и моли за срок за писмени бележки.

Ответникът – КЕВР, редовно призован, представлява се от юрк. Р. и юрк. М.. Представят допълнителни писмени доказателства по преписката във връзка с опровергаване на изложените в жалбата твърдения за нищожност. Представят и Решение № Ц-31/10.07.2020 г. за поправка на очевидна фактическа грешка. Оспорват жалбата като неоснователна и поддържат мотивите, изложени в Решение № Ц-27/01.07.2020 г. на КЕВР. Претендират юрисконсултско възнаграждение, правят възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя и молят за срок за представяне на писмени бележки.

Заинтересованата страна – ФОНД „СИГУРНОСТ НА ЕЛЕКТРОЕНЕРГИЙНАТА СИСТЕМА“, редовно призован, не се представлява.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) ежегодно до 30 юни определя преференциални цени за изкупуването на електрическата енергия от възобновяеми източници (ВИ), произведена от енергийни обекти с обща инсталирана мощност, по-малка от 1 MW - чл. 6, т. 1 във връзка с чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ). Разпоредбата на чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ подробно посочва критериите и ценообразуващите фактори, които се отчитат при определяне на преференциалните цени при условията и по реда на Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ).

Според § 54 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ЗИД на ЗЕ), обн., ДВ, бр. 17 от 2015 г., част от насърченията за производство на електрическа енергия от ВИ, в това число и определянето на преференциална цена за изкупуване на електрическата енергия, произведена от ВИ, не се прилагат за енергийните обекти за производство на електрическа енергия от ВИ, които са въведени в експлоатация след влизането в сила на ЗИД на ЗЕ — 06.03.2015 г., с изключение на обектите по чл. 24, т. 1 и 3 от ЗЕВИ. В тази връзка по силата на § 20 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ЗИД на ЗЕ), обн., ДВ, бр. 56 от 2015 г., преференциални цени за изкупуване на електрическата енергия, произведена от ВИ, не се прилагат за енергийните обекти за производство на електрическа енергия от ВИ по чл. 24, т. 3 от ЗЕВИ, които са въведени в експлоатация след 1 януари 2016 г.

Въз основа на гореизложеното, КЕВР определя преференциални цени за изкупуване на електрическата енергия, произведена от ВИ, за енергийните обекти по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, а именно: с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии.

На следващо място, съгласно изискванията на чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ, КЕВР ежегодно до 30 юни, актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи — разходи за суровини за производство на енергия,

разходи за горива за транспорт и Разходи за труд и работна заплата. Съгласно чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи, се определя като произведение от: изменението на разходите за суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, на разходите за горива за транспорта, необходими за доставка на суровината за производство на електрическа енергия, и на разходите за труд и работна заплата, необходими за добиването и обработката на суровината за производство на електрическа енергия и производство на електрическа енергия от ВИ, изразено в проценти, и дела на съответния ценообразуващ елемент от общите разходи, изразен в проценти. Процентът на изменение на разходите за суровините за производство на електрическа енергия от биомаса се определя, като се вземат предвид определените и обявени от министъра на земеделието, храните и горите годишни индекси за изменение на цените на тези суровини (чл. 32, ал. 6 от ЗЕВИ). Процентът на изменение на разходите за горива за транспорта се определя въз основа на средната пазарна цена на съответния ценообразуващ елемент за предходната отчетна година — чл. 32, ал. 7 от ЗЕВИ. Процентът на изменение на разходите за труд и работна заплата се определя въз основа на данните от Националния статистически институт за изменението на средната работна заплата за предходната календарна година — чл. 32, ал. 8 от ЗЕВИ.

Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 86 от ЗЕ, КЕВР определя ежегодно в срок до 30 юни премии за електрическа енергия от ВИ, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 1 MW и над 1 MW.

Според § 68, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 91 от 2018 г. КЕВР определя на производителите на електрическа енергия от ВИ премии, като разлика между определената до влизането в сила на същия закон преференциална цена, съответно актуализираната преференциална цена на обекта, и определената за този период прогнозна пазарна цена за електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници в зависимост от първичния енергиен източник. Аналогична е и разпоредбата на § 34, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 41 от 2019 г., в сила от 01.07.2019 г.

В тази връзка, за целите на определянето на премиите за електрическа енергия, произведена от ВИ, КЕВР изчислява прогнозна пазарна цена за електрическата енергия. По смисъла на § 1, т. 42 от Допълнителните разпоредби на ЗЕ прогнозна пазарна цена по групи производители в зависимост от първичния енергиен източник е среднопретеглената годишна цена за електрическа енергия, произведена от слънчева енергия, вятърна енергия, водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW, биомаса, други видове ВИ и за електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, произведена от природен газ и въглища.

Въз основа на гореизложените правомощия КЕВР се е произнесла в закрито заседание на 01.07.2020 г. с Решение № Ц-27/01.07.2020 г., което решение е предмет на оспорване от жалбоподателя в настоящото производство.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Съдът намира жалбата за подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 13, ал. 9 от ЗЕ във вр. с чл. 145 от АПК. Същата отговаря на изискванията на закона относно формата и съдържанието ѝ, поради което същата е редовна и допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Решение № Ц-27/01.07.2020 г. е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма – взето е на закрито заседание на КЕВР съгласно правомощията на регулаторния орган. Решението е в изискуемата писмена форма и съдържа фактическите и правни основания.

Доводите на жалбоподателя за изначална липса на компетентност се явяват неоснователни, доколкото изричната разпоредба на чл. 11, ал. 5, изр. 2 от Закона за енергетиката посочва, че членовете на комисията продължават да изпълняват функциите си и след изтичането на мандата им до встъпване в длъжност на новите членове. Неправилно е твърдението на жалбоподателя, че второто изречение на ал. 5 на чл. 11 от ЗЕ предполага единствено хипотеза, в която процедурата за избор на нови членове е започнала в срока по първото изречение на ал. 5 (не по-рано от три месеца и не по-късно от един месец преди изтичането на мандата на действащите членове), новите членове да са избрани, но да не са встъпили в длъжност. За да бъде установена действителната воля на законодателя следва да бъде приложено систематическо тълкуване, като бъде преценена горепосочената разпоредба с разпоредбата на чл. 13, ал. 1 във вр. с ал. 2 от ЗЕ, която казва, че комисията е постоянно действащ орган, който разглежда и решава въпросите, свързани с регулиране на бизнес плановете и цените в енергетиката и на В и К услугите и постъпилите жалби в два състава. Тълкуването по този начин на разпоредбата на чл. 11, ал. 5, изр. 2 от ЗЕ би възпрепятствала регулаторния орган като единствено компетентен на територията на Република България да вземе решения в областта на енергетиката и В и К услугите. Именно предписания от закона постоянен характер на комисията като орган не позволява същата да остане без състав, който да не може да упражнява правомощията си и да взема необходимите решения, каквото е и оспорваното решение, като такова, в което ежегодно до 30 юни комисията следва да определи преференциални цени за изкупуването на електрическа енергия от възобновяеми източници.

Същото решение е взето в предписаната от закона форма, като видно от представено по делото Извлечение от протокол № 156/01.07.2020 г. КЕВР е заседавал в необходимия кворум от повече от половината от общия брой членове съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от ЗЕ. На закритото заседание са присъствали 7 членове на комисията, от които Председателя И. Н. И., Р. О., С. Т., А. Й., В. В., Г. З., Е. Х. (последните четирима като членове на комисията със стаж в енергетиката), като решението е взето с 7 гласа „за“.

По отношение на твърдението в условие на алтернативност Решение Ц-27/ от 01.07.2020г. на КЕВР да се обяви за незаконосъобразно, в частта по раздел XIX, т.1.9 на изложени в жалбата основания, т.е некомпетентност на КЕВР следва да се има предвид следното.

Както беше посочено е КЕВР е компетентен орган до на територията на Република България да вземе решения в областта на енергетиката и В и К услугите. Именно

предписания от закона постоянен характер на комисията като орган не позволява същата да остане без състав, който да не може да упражнява правомощията си и да взема необходимите решения, каквото е и оспорваното решение, като такова, в което ежегодно до 30 юни комисията следва да определи преференциални цени за изкупуването на електрическа енергия от възобновяеми източници. Наред с това видно от решението на КЕВР са определени премии за периода 01.07.2019-30.06.2020г., като за жалбоподателя е определена премия в размер на 604,15лв./MW при преференциална цена 699,11лв./W, без ДДС.Съдът намира, че в тази част решението също е материално законосъобразно , прието от компетентен орган.

С оглед изхода на спора на ответника следва да бъдат присъдени направените разноски за юрисконсултско възнаграждение.

От страна на процесуалния представител на жалбоподателя е направено искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски, което с оглед изхода на спора, не се явява основателно и не следва да бъде уважено.

Водим от горното съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна Жалба с вх. № Е-12-00-431/14.07.2020 г. от [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п. к. 1407, район „Л.“, [улица], ет. 19, представлявано от К. Г. К., ЕГН: [ЕГН], пълномощник на М. К. К., ЕГН: [ЕГН], в качеството ѝ на Изпълнителен директор, чрез адв. М. С. – адвокат от САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 4, срещу Решение № Ц-27/01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п. к. 1407, район „Л.“, [улица], ет. 19, представлявано от К. Г. К., ЕГН: [ЕГН], пълномощник на М. К. К., ЕГН: [ЕГН], в качеството ѝ на Изпълнителен директор, да заплати на КЕВР, направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: